

Обръщение за Деня на „Каритас“

*„За всичко благодарете... Духа не угасвайте“ (1 Сол 5, 18-19)
„И към сиромаша простирай ръката си“ (Сиф 7, 35)*

Скъпи приятели!

Учудващо е, че точно днес все повече и повече „очите на човешкото тяло“ пренебрегват духа на човека! В посланието на папа Франциск за 4-тия Световен ден на бедните четем: „Всяка среща с човек, изпитващ бедност ни провокира и ни пита. Как можем ние да допринесем за премахването или поне за облекчаването на неговата маргинализация и неговото страдание? Как можем да му помогнем в неговата духовна бедност? Християнската общност е призвана да се включи в това споделяне, знаейки че не е позволено да го делегира на когото и да било.“

В думите на папа Франциск виждаме колко силно пренебрегвана е духовността на човека. Като се обърнем също към един от нашите цитати по-горе: „За всичко благодарете... Духа не угасвайте“ (1 Сол 5, 18-19), ще видим нещо много важно за нас. Това е фактът, че от създаването на света нищо не се е променило във връзка с нашето отношение към слабите и бедни хора. Все едно, по-очевидно е да разбереш кой е социално слаб, но не виждаш неговата душевна немотия!

Така за нас остават две много важни думи и идващите след тях, като тежест, значения: БЛАГОДАРНОСТ и ДУХ!

Благодарни сме, че Господ ни е създал! Благодарни сме за живота ни, за всички близки хора около нас! Най-силно сме благодарни за безсмъртността на душата! Тя ни дава най-великите богатства – вярата, надеждата и любовта! Те са неугасващи и неизчерпващи се съкровища!

Дух, душа, съвест... сиреч, всичко това, което подчертава „човечността“ и съгражда „достоинството“ на нас хората! По-силни и по-трудни за заличаване са раните, създадени от думи, жестове и отношения. Исус ни предупреждава, че трябва да изпитваме страх не към това, което може да убие тялото, а към това, което убива духа! Особено сега, когато постоянно сме застрашени както относно физическото ни здраве, така и относно „душевното“, живеейки в постоянен страх и стрес, свързани с пандемията от короновирс, се нуждаем от тази вълшебна дарба от Бога, която наричаме ДУША!

Около нас има много бедни хора, които изпитват вътрешна обида към Бога, към хората, даже към себе си! Ние сме между тях... , но Исус ни призовава: излезте от собственото си его и се насочете към другите! Да прострем ръцете си към всички, без значение от техния материален и душевен статус. Отворената длан и широко отвореното сърце – това са инструментите, спасяващи света!

Отец Михал Шлахцяк ОВ

Член на Управителния съвет

Временно изпълняващ функциите на президент
„Каритас България“